

BEZUINIGINGSMAATREGELEN

(SPARMASSNAHMEN)

Blijspel in drie bedrijven

door

WALTER G. PFAUS

vertaling

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BEZUINIGINGSMAATREGELEN - SPARMASSNAHMEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Walter G. Pfaus

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

HANS HAVERMEEL - 45-50 jaar

BARBARA - zijn vrouw, 40-45 jaar

FLORIAN - hun zoon, plm. 20 jaar

ELLA - hun dochter, plm. 18 jaar

OMA - Barbara's moeder, plm. 65 jaar

WILLEM - Florians kameraad, plm. 20 jaar

SJORS KOTS - oma's vriend, plm. 65 jaar

IRMA MANDENMAKER - buurvrouw, plm. 35 jaar

DECOR:

Woonkamer met een eethoek, televisie en telefoon. Drie deuren. Rechts de keukendeur, achter de algemene opkomst, links naar de overige vertrekken. Links kan men i.p.v. een deur, ook een trap situeren.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat is alleen Barbara Havermeel op het toneel. Ze heeft de strijkplank uitgekapt. Naast haar op de grond staat een mand vol met strijkgoed. Het is vroeg in de avond. Barbara is van haar werk thuisgekomen en houdt zich nu bezig met de huishoudelijke taken.

OMA: *(links op. Ze heeft een dik boek in haar hand. Dit boek heeft ze in principe altijd bij zich. Ze klaagt)* Waar is die goede oude tijd gebleven? Waar zijn de gentlemans gebleven? Waar zijn mijn tanden gebleven?

BARBARA: *(kalm)* In je mond, mam.

OMA: Ach wat! Die bedoel ik niet. Ik bedoel mijn echte tanden.

BARBARA: Die zijn weg, mam. Maar daarvoor in de plaats heb je mooie nieuwe tanden gekregen.

OMA: Maar die zijn vals. Net zo vals als de gentlemans van tegenwoordig. *(verheft haar stem iets)* Er zijn geen gentlemans meer!

BARBARA: *(met volslagen normale stem, alsof ze naar het weer informeert)* Is er iets gebeurd?

OMA: En of er iets gebeurd is! In de bus is vandaag niemand voor mij opgestaan om zijn plaats aan mij af te staan.

BARBARA: Mijn god, dat is toch niets bijzonders? Dat overkomt iedereen tegenwoordig.

OMA: Maar mij is het vandaag voor het eerst overkomen.

BARBARA: Dan heb je altijd geluk gehad. Heb je nog strijkgoed? Ik ben toch bezig.

OMA: *(gaat er niet op in)* En de politieagenten zijn ook niet meer, wat ze in mijn tijd geweest zijn.

BARBARA: Waren er toen al politieagenten?

OMA: Ja, die waren er toen al en ze waren veel vriendelijker dan die van tegenwoordig.

BARBARA: *(zuchtend, zonder van haar werk op te kijken)* Wat is er dan gebeurd?

OMA: Ik heb een politieagent gevraagd, of hij mij naar de overkant van de straat wilde brengen. Wat doet hij? Hij brengt mij naar het zebrapad en zegt: "We moeten nu wachten tot het licht groen is"

BARBARA: Dat was toch correct van hem?

OMA: Ach, flauwekul! Als het licht groen is kan ik zelf ook wel oversteken.

BARBARA: Waarom moest je dan zo nodig een politieagent

lastigvallen?

OMA: Waar zijn die anders voor? Waarom is Hans nog niet thuis?

BARBARA: *(zuchtend)* Ik weet het niet... Ik hoop niet, dat íe zijn ontslag krijgt.

OMA: Zou nog niet eens zo gek zijn. Dan kon hij hier in huis eindelijk eens die karweitjes gaan opknappen.

BARBARA: *(zet driftig haar strijkijzer aan de kant)* Nee, mam, dat zou helemaal niet goed zijn! Stel je voor, dat Hans de hele dag thuis zou zitten...

OMA: Dat zou toch prima zijn. Hij zou jou werk uit handen kunnen nemen. Hij zou kunnen koken, schoonmaken, wassen..

BARBARA: Mijn hemel, Hans toch niet! Dat doet hij nooit!

OMA: Dan moet hij mijn verwarming goed afstellen. Op mijn kamer is het koud.

ELLA: *(van links)* Hoi, oma... Zeg, wie was die man, waarmee ik je gisteren zag lopen?

OMA: *(tegen Ella, afwimpelend)* Moet je horen, je vader wordt ontslagen.

ELLA: *(laat zich niet van de wijs brengen)* Oma, wie was die man?

OMA: *(zonder op de vraag in te gaan, tegen Barbara)* Mijn televisie is ook weer verkeerd afgestemd. Ik kan helemaal niets meer zien... En mijn rechter overgordijn van mijn linker raam hangt ook helemaal scheef.

ELLA: En je bank staat ook niet op zijn plaats.

OMA: En mijn bank... *(tegen Ella)* Hoe weet jij dat?

ELLA: Jouw bank staat elke dag op de verkeerde plaats. *(Oma kijkt Ella een ogenblik verwijtend aan, grijpt dan haar boek nog steviger beet en gaat met opgeheven hoofd en met een beledigd gezicht links af)*

BARBARA: *(strijkt verder, met normale stem)* Nu heb je haar beledigd.

ELLA: *(zuchtend)* Ik ga straks wel naar haar toe en zet haar televisie weer op de juiste zender, dan is alles weer in orde... Waarom kan ze haar televisie eigenlijk zelf niet afstellen? Waarom zegt ze altijd, dat iemand haar televisie verkeerd heeft afgestemd?

BARBARA: Dat moet je mij niet vragen, dat moet je haar vragen. Drie jaar geleden kon ze het zelf nog. Nu wil ze het niet meer. Of ze kan het niet meer. Weet ik veel.

ELLA: Ik geloof, dat ze het best kan, maar dat ze het niet wil. Ze wil, dat er elke dag iemand komt om de televisie af te stellen, de bank weer op de juiste plaats te zetten en het gordijn recht te hangen.

BARBARA: Waarom vraag je het dan, als je het zelf zo goed weet?

ELLA: Ik hoop, dat ik later niet zo word... *(zonder overgang)* Mag ik met een paar vriendinnen een weekendje naar een jeugdboerderij?

BARBARA: Wie zijn die vriendinnen?

ELLA: Christien, Babette, Karin...

BARBARA: En wie nog meer?

ELLA: Meijer, Smid, Bolhuis...

BARBARA: De voornamen, graag.

ELLA: *(spreekt iedere naam zachter uit)* Johan, Karel, Peter... Oké, oké, ik weet het alweer, het verzoek wordt niet ingewilligd.

BARBARA: Juist. Het verzoek wordt niet ingewilligd.

ELLA: Ik wilde het ook alleen maar even proberen.

BARBARA: Ga je huiswerk maar maken, dat is veel belangrijker. Bovendien kun je mij helpen met de was...

ELLA: *(haastig)* Ik moet mijn huiswerk maken, je hebt het zelf gezegd. *(links af)*

FLORIAN: *(gelijktijdig van links en kijkt in de deuropening achterom)* Hé, wat is er aan de hand? Heeft iemand tegen je gezegd, dat je je handen uit de mouwen moest steken?

BARBARA: Ik heb haar gevraagd, of ze mij wilde helpen met de was.

FLORIAN: Ik had het kunnen weten. Weet je, dat jij een stinkend luie dochter hebt?

BARBARA: En hoe zit het met jou? Buiten staat nog een tweede mand met was.

FLORIAN: En wat moet ik daarmee?

BARBARA: Strijken.

FLORIAN: Mijn god, ik weet niet eens hoe je een strijkijzer vast moet houden. Is pa nog niet thuis?

BARBARA: Nee, nog niet. En ik vrees het ergste.

FLORIAN: *(gespeeld ontsteld)* Lieve hemel, hij zal ons toch niet bedriegen?

BARBARA: *(zonder emoties)* Niet zo brutaal... Ik vrees dat je vader werkloos geworden is. Zijn baas is failliet.

FLORIAN: Daar kan ik toch niets aan doen?

BARBARA: Natuurlijk niet. Maar als hij geen werk heeft, zal hij zijn frustraties op ons botvieren. *(Hans achter op. Hij heeft een aktetas in de hand. Zijn gezicht staat donker en onheilspellend)*

FLORIAN: *(vrolijk)* Ha, die pa. Je komt als geroepen. Geef me de autosleutels even. Ik moet heel even naar Martin...

HANS: *(nors)* Je kan me wat met die autosleutels. We zijn vanaf vandaag uit-ge-autoot. Die kar wordt verkocht.

FLORIAN: Je hoeft voor mij geen nieuwe auto te kopen. Echt niet. Ik ben best tevreden met die ouwe brik.

HANS: (*nors*) Er komt noch een nieuwe auto noch een oude auto! In het vervolg hebben we helemaal geen auto meer!

FLORIAN: Aha, je hebt hem tegen een boom gezet.

HANS: (*schreeuwt*) Ik heb hem niet tegen een boom gezet! Hij wordt verkocht!

FLORIAN: (*droog*) Nu weet ik, waarom volwassenen altijd kinderen willen. Ze moeten iemand hebben, om tegen te schreeuwen.

BARBARA: (*teder*) Misschien moet jij je vader even laten uitpraten. (*tegen Hans*) Waar was je zolang?

HANS: (*stuurs*) Ik heb nog iets moeten kopen.

BARBARA: (*snuffelt aan zijn gezicht*) En dat heb je zeker lekker opgezopen.

FLORIAN: (*citerend*) Glaasje op, laat je rijden.

HANS: Dat gaat jou niets aan. Het is precies zo gebeurd, zoals ik al voorspeld had. Nu sta ik op straat.

FLORIAN: (*nadrukkelijk vriendelijk*) Dat zullen we in geen geval toelaten. Je mag gewoon bij ons blijven wonen.

HANS: (*schreeuwt*) Dat is geen grapje! Dit is een serieuze aangelegenheid! Ik ben werkloos!

FLORIAN: Vat je het allemaal niet wat te zwaar op? Er valt vast wel iets te regelen.

HANS: (*valt hem in de rede*) Er valt helemaal niets te regelen! Het bedrijf is zo failliet als het maar kan. Er is nog maar net genoeg geld om onze salarissen uit te betalen. Meer zit er niet in. En de uitkering die ik kan krijgen zet ook geen zoden aan de dijk. En daarom wordt er hier in huis een bezuinigingsprogramma ingevoerd, dat je voor de rest van je leven niet zult vergeten.

BARBARA: (*sussend*) Misschien is het beter, wanneer jij eerst even tot rust komt. We slapen er een nachtje over...

FLORIAN: Precies. Jullie gaan er een nachtje over slapen en dan ziet alles er morgen veel rooskleuriger uit.

HANS: Geen sprake van. Ik heb alles al precies uitgedacht. (*schreeuwt*) Familieberaad! Ik heb iets mede te delen!

FLORIAN: (*kreunend*) Niet weer, pa!

HANS: Wat heb jij tegen een familieberaad?

FLORIAN: Daar is in principe niets tegen in te brengen. Maar als jij er een wilt voeren, dan draait het altijd uit op nadelen voor de kinderen. Soms ook voor ma, maar nooit voor jezelf.

HANS: Deze keer moet ik er zelf ook aan geloven, of ik het nu wil of niet.

FLORIAN: Luister, pa. Als we toch moeten bezuinigen, dan heb ik een voorstel. Jij drinkt vanaf nu geen bier meer, en wij helpen je

van het roken af.

HANS: *(tegen Barbara)* Mijn zoon! Dat is nu mijn zoon! *(doet op een theatrale manier, alsof hij de haren uit zijn hoofd trekt)* Waaraan heb ik jou verdiend? *(Irma Mandenmaker komt achter op, mooi gekleed, niemand ziet haar)*

FLORIAN: *(droog)* Ik weet niet, waaraan je mij verdiend hebt. Maar ik kan je wel vertellen, waarmee je mij gemaakt hebt...

BARBARA: *(berispend)* Florian, asjebliedt!

IRMA: *(tegen Hans)* Ik zou wel eens willen weten, waarmee jij... *(wijst naar Florian)*

BARBARA: Irma, dat gaat jou helemaal niets aan.

HANS: Irma, kind, op een ander tijdstip zou ik graag met je willen praten, om jouw nieuwsgierigheid te bevredigen. Maar op dit moment gaat dat niet. Je stoort.

IRMA: Ach? Waarom?

FLORIAN: *(steunend)* Hij wil weer een familieberaad.

IRMA: *(klapt uit de school)* Wat? Alweer?

HANS: *(woedend)* Wat heeft dit te betekenen? Jullie doen, alsof we elke week een familieberaad voeren!

FLORIAN: Elke week niet. Maar wel een keer per maand. En dat zijn er precies elf stuks per jaar teveel. Eentje is ook wel genoeg.

ELLA: *(links op. Ze heeft nog gehoord wat Florian gezegd heeft)* Heel goed, broertje. Zeg maar tegen onze familieberaadmaniak, dat er in dit huis ook nog mensen zijn, die hun huiswerk willen doen, maar het niet kunnen, omdat hij zo staat te schreeuwen.

HANS: Ik heb alleen maar opgeroepen tot een familieberaad en aangezien we nu compleet zijn, kunnen we beginnen.

BARBARA: We zijn niet compleet. Oma ontbreekt nog.

HANS: *(grof)* Die hamster hebben we er niet bij nodig. Die luistert toch nooit bij een familieberaad en stoort alleen maar.

IRMA: Hebben jullie een hamster?

HANS: Nee, geen hamster. Wij noemen onze oma zo, omdat ze alles, wat ze in haar vingers krijgt meeneemt naar haar kamer en het daar allemaal oppot.

IRMA: Maar dat is toch geweldig. Dan weten jullie altijd waar je moet zoeken.

BARBARA: *(tegen Irma, wijst naar Hans)* Hij vindt dat niet zo geweldig.

HANS: *(luid)* Ik heb geen zin om door het huis te moeten rennen, iedere keer, wanneer ik een sigaret wil roken!

BARBARA: Jij zou eigenlijk iedere keer tien rondjes om het huis moeten rennen, als jij een sigaret wilt.

FLORIAN: Omdat wij hem van het roken af gaan helpen, is dat allemaal overbodig, net als die familieberaadslagingen.

HANS: Het beraad begint! (*tegen Irma, teder*) Ga alvast maar naar je huis en hou je oren dicht. Het beraad zou wel eens lawaaiig kunnen worden.

ELLA: Waar gaat het deze keer om? Ik ben mij in ieder geval van geen schuld bewust.

HANS: Het gaat om bezuinigen! In ons gezin kan geen mens fatsoenlijk met geld omgaan. Dat gaat acuut veranderen!

ELLA: Wat een flauwekul. Ik kan wel met geld omgaan.

HANS: Uiteraard. Jij weet, hoe je het moet uitgeven, hoe je het moet verliezen en hoe je schulden moet maken. Nu ga jij kennis maken met een andere variant. Namelijk, dat je eerst elke cent drie maal omdraait, voordat je hem uitgeeft.

BARBARA: Daar ben jij een kei in. (*tegen Ella en Florian*) Die man kan een stuiver net zo lang tussen zijn vingers draaien, totdat het koperdraad is geworden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto